

272

UCHWAŁA Nr 304 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1961 r.

zmieniająca uchwałę nr 480 z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 480 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Monitor Polski Nr 103, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) po ust. 11 dodaje się nowy ust. 12 w brzmieniu:

„12. W przypadkach określonych w ust. 2, 9 i 11 dochód, wynagrodzenie lub przychód dla celów ustalenia wysokości opłaty elektryfikacyjnej przyjmuje się z drugiego roku przed rokiem kalendarzowym przystąpienia do prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.”

b) dotychczasowy ust. 12 oznacza się jako ust. 13;

2) w § 4 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Raty opłaty elektryfikacyjnej płatne są do końca każdego kwartału, z tym że rata opłaty przypadająca do uiszczenia w czwartym kwartale płatna jest do końca listopada danego roku; płatność pierwszej raty przypada w najbliższym z powyższych terminów po rozpoczęciu robót elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.”

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Rolnictwa, Finansów, Górnictwa i Energetyki oraz prezydentom wojewódzkich i powiatowych rad narodowych.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

273

ZARZĄDZENIE Nr 158 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 sierpnia 1961 r.

zmieniające zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 31 grudnia 1957 r. w sprawie oznaczania artykułów wprowadzanych do obrotu.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz w związku z § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 31 grudnia 1957 r. w sprawie oznaczania artykułów wprowadzanych do obrotu (Monitor Polski z 1958 r. Nr 6, poz. 26 i Nr 19, poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 1 po wyrazach „przedsiębiorstwa przemysłowe” skreśla się „i”, stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „inne przedsiębiorstwa prowadzące działalność przemysłową (wytwórczą, przetwórczą)”, a po wyrazie „rzemieślników” dodaje się wyrazy „oraz osoby trudniące się przemysłem domowym”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw, które artykuły paczkują lub dokonują ich rozlewów albo wprowadzają do obrotu artykuły pochodzenia zagranicznego, w szczególności z importu lub ze skupu od ludności, bądź artykuły przeznaczone początkowo na eksport lub pochodzące z instytucji zajmujących się eksportem wewnętrznym. Obowiązek oznaczenia nie doty-

czy skupowanych od ludności artykułów spożywczych pochodzenia zagranicznego w oryginalnych opakowaniach.”

c) dodaje się nowe ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Odbiorcy, którzy przyjmą od jednostek wymienionych w ust. 1 i 2 do sprzedaży artykuły bez oznaczeń lub z częściowymi oznaczeniami, obowiązani są do dokonania oznaczeń zastępczych lub uzupełnienia oznaczeń przewidzianych przepisami zarządzenia. Jeżeli jednostki wymienione w ust. 1 i 2 zostały zwolnione od obowiązku stosowania niektórych oznaczeń (§ 2 ust. 2), obowiązek dokonania oznaczeń zastępczych lub uzupełnienia oznaczeń odnosi się tylko do tych oznaczeń, od których jednostki te nie zostały zwolnione.

6. Przedsiębiorstwa handlowe obowiązane są oznaczać ceną detaliczną artykuły nie posiadające takiego oznaczenia również w przypadku, gdy właściwe jednostki wymienione w ust. 1 lub 2 zostały zwolnione od tego obowiązku.”

2) w § 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwolnień, o których mowa w ust. 2, może udzielać prywatnym przedsiębiorstwom przemysłowym i innym przedsiębiorstwom prywatnym, prowadzącym działalność przemysłową, rzemieślnikom oraz osobom trudniącym się przemysłem domowym — Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego, a prywatnym przedsiębiorstwom handlowym — Minister Handlu Wewnętrznego.”

3) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Wprowadzanie do obrotu przez jednostki wymienione w § 1 oraz sprzedaż artykułów bez oznaczeń przewidzianych przepisami niniejszego zarządzenia lub zarządzeń na jego podstawie wydanych — są zabronione.”

§ 2. Jednostki handlowe, które są w posiadaniu artykułów bez oznaczeń lub z częściowymi oznaczeniami, obowiązane są dokonać oznaczeń zastępczych w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

274

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 lipca 1961 r.

w sprawie wysokości i zasad obliczania odsetek za zwłokę od zaległości budżetowych należnych od jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 13 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Od jednostek gospodarczych (organizacyjnych) gospodarki uspołecznionej, które nie uiszczą należności budżetowych w terminie, z wyjątkiem płatników należności, o których mowa w § 2, pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym.

2. Za należności budżetowe uważa się należności, do których ma zastosowanie dekret z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300).

§ 2. 1. Od jednostek gospodarczych (organizacyjnych), regulujących należności budżetowe w drodze potrącania ich przez bank z zainkasowanych należności za sprzedane produkty, pobiera się w razie niepokrycia faktury (żądania zapłaty) przez odbiorcę we właściwym terminie odsetki za zwłokę od należności budżetowej objętej fakturą (żądaniem zapłaty). Odsetki za zwłokę pobiera się za czas od dnia następnego po upływie terminu płatności faktury (żądania zapłaty) do dnia jej uregulowania przez odbiorcę, w wysokości obliczonej w sposób określony w ust. 2 i 3. Do okresu, za który oblicza się odsetki za zwłokę, wlicza się również dzień uregulowania faktury.

2. Odsetki, o których mowa w ust. 1, oblicza się przez pomnożenie kwoty odsetek (kar) za zwłokę, zainkasowanych w każdym miesiącu od odbiorcy przez płatnika należności budżetowych (dostawcę) z tytułu nie zrealizowanych w terminie faktur, przez procent, obliczony według wzoru:

$$\frac{a \times 100}{b}$$

w którym:

a — odpowiada kwocie należności budżetowych przypadających od faktur (żądań zapłaty) złożonych do inkasa w danym miesiącu,

b — odpowiada kwocie obrotu (sprzedaży) obciążonego należnością budżetową w danym miesiącu.

Przykład obliczania odsetek zawiera załącznik do zarządzenia.

3. Płatnik należności budżetowych obowiązany jest prowadzić odrębną ewidencję odsetek (kar) za zwłokę zainkasowanych z tytułu nie zrealizowanych w terminie faktur, obejmujących należności budżetowe, płatne w drodze potrą-

cania ich przez bank, z podziałem na odsetki (kary) za zwłokę od faktur obejmujących:

- 1) podatek obrotowy,
- 2) różnice budżetowe.

W razie nieprowadzenia ewidencji odsetek (kar) za zwłokę w sposób opisany wyżej oblicza się odsetki za zwłokę od należności budżetowych (ust. 1), przypadające za dany miesiąc, w wysokości pełnej kwoty zainkasowanych przez dostawcę odsetek (kar) za zwłokę, dzieląc następnie powyższą kwotę na odsetki od zaległego podatku obrotowego i zaległych różnic budżetowych w stosunku odpowiadającym stosunkowi każdej z tych danin do łącznej kwoty tych danin.

4. Płatnik należności budżetowych obowiązany jest w sprawozdaniach podatkowych, składanych organom finansowym zgodnie z przepisami o podatku obrotowym, zamieścić oświadczenie stwierdzające, że w swej księgowości obciążył odpowiednio odbiorców za przypadające od nich odsetki (kary) za zwłokę z tytułu nie pokrytych w terminie faktur. Oświadczeniem powyższym powinny być objęte odsetki (kary) za zwłokę przypadające od zaległych faktur, które zostały uregulowane w okresie sprawozdawczym.

§ 3. 1. Odsetki za zwłokę pobiera się za okres od dnia następnego po upływie przepisanej terminu płatności należności budżetowych do dnia dokonania wpłaty włącznie.

2. Za dzień dokonania wpłaty należności budżetowych uważa się:

- 1) przy wpłacie gotówką — dzień wpłacenia do kasy specjalnej poborowej organu finansowego, do banku, do Powszechnej Kasy Oszczędności lub do placówki pocztowej,
- 2) przy wpłacie w drodze przelewu — dzień złożenia czeku rozrachunkowego lub polecenia przelewu do banku, gdy stan rachunku dłużnika w banku umożliwia bezzwłoczne dokonanie zarachowania lub przelewu, w przeciwnym przypadku — dzień powstania pełnego pokrycia na rachunku bankowym dłużnika.

§ 4. W razie wpłacenia tytułem należności budżetowej sumy niższej aniżeli została następnie ustalona przez właściwy organ finansowy odsetki za zwłokę od różnicy liczy się od dnia następnego po upływie przepisanej terminu płatności.

§ 5. Jeżeli obowiązek uiszczenia należności budżetowej połączony jest z obowiązkiem jednoczesnego złożenia deklaracji podatkowej (sprawozdania, zeznania), a termin złożenia tej deklaracji (sprawozdania, zeznania) decyzją organu finan-